

Amerika, Kina og Rusland: Et Nyt Paradigme for fremskridt – eller en Ny Kold Krig?

Leder fra LaRouche PAC, 16. maj, 2017 – Med ekstraordinært, globalt, politisk mod, indkaldte til og organiserede Kinas præsident Xi, som i begyndelsen handlede alene, den forgangne weekends topmøde med deltagelse af 29 statsoverhoveder og repræsentanter for 130 nationer: »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde«. Med denne handling har Xi skabt en ny, international, økonomisk og monetær orden – der ikke er dømt til at krakke og blive reddet gennem 'redningspakker' (bailout), men derimod er bestemt til at opbygge og udvikle. Foreløbig er den hovedsagligt baseret på Kinas egen forpligtelse til et beløb af \$1 billion *til andre nationer* i investeringer i afgørende infrastrukturprojekter; og på den kendsgerning, at Bælt & Vej-initiativet er åbent for alle nationer.

Med Ruslands aktive støtte er dette ligeledes »det vigtigste, strategiske initiativ på denne planet«, som det vurderedes af Helga Zepp-LaRouche, der deltog i topmødet som stifter og præsident for Schiller Instituttet. Et statsoverhoved på topmødet sagde korrekt, »Dette er den form for initiativ, der kan afslutte terrorisme«.

I fald USA nu fuldt ud samarbejder i dette initiativ, er der intet problem, der ikke kan tackles med held, gennem disse tre nationers samarbejde.

Dette spørgsmål, og hvilken politik, præsident Donald Trump vil føre hen imod dette potentielle samarbejde, er vigtigere for amerikaneres fremtid end al den mediesladder, de læser.

Hvis de fleste amerikanere ikke er klar over dette, skyldes det, at britiske og amerikanske efterretningstjenester er fast besluttet på at isolere USA fra Rusland og Kina og gennemtvinge en ny, Kold Krig, med disse nationer som Amerikas fjender. De hjælpes frem af en ny McCarthy-isme i amerikanske og europæiske medier, og en genoplivelse af forrige århundredes »sensationsjournalistik«. De lancerer flere og flere angreb mod præsident Donald Trump i et forsøg på at tvinge ham til at føre en fjendtlig politik over for Rusland og Kina – og, hvis de kan, tvinge ham ud af embedet.

De fleste amerikanere er ganske enkelt ikke bevidste om, at et nyt paradigme er i færd med at skabes, som vil genoplive den kollapsede økonomi, den udforskning af rummet, som USA opgav, og de fremskudte, videnskabelige grænser, som det ophørte med at finansiere. Årsagen er, at medierne og efterretningskræfterne forsøger at tvinge Amerika ind i en Ny Kold Krig i stedet. De fleste Demokratiske ledere er fuldstændig faldet for det.

Vågn op; afvis det. Kræv fornuftigt samarbejde med Kina og Rusland om dette fremvoksende, nye, økonomiske og strategiske initiativ.

LaRouche PAC cirkulerer appeller og kæmper i Kongressen for fire politiske punkter af afgørende betydning:

Lad os genindføre Glass/Steagall-loven og bryde Wall Streets storbanker op.

Lad Amerika investere billioner af dollars i sin egen, ny infrastruktur, med samarbejde med andre verdensmestre i højhastighedsjernbaner, osv., og lade indehavere af amerikanske statsobligationer investere i ny, amerikansk infrastruktur.

Lad os bygge næste generation rumfartsmissioner og gøre opdagelser for fremtiden, såsom fusionskraft.

USA har ligeledes behov for samarbejde inden for bekæmpelse af international terrorisme og den hermed relaterede narkotikasvøbe.

Og, hvilke af disse ting er det, Rusland og Kina forhindrer USA i at gennemføre? Eller, er det tværtimod præcis disse mål, som det internationale Bælt & Vej-topmøde drejede sig om?

Foto: 15. maj, 2017: Rundbordsdiskussion mellem ledere på Bælt & Vej Internationale Forum [en.kremlin.ru]

Virksomheden af Bælt & Vej

Forum:

Lyndon LaRouche:

»En vidunderlig ændring i historien«

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – I dag sluttede »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde« i Beijing, efter to dage med overvejelser og med repræsentation fra 130 nationer, i en proces, som værten, præsident Xi Jinping, beskrev som at arbejde sammen for en »fælles fremtid for menneskeheden«. Et fælles kommuniké blev udstedt her til eftermiddag, efter Ledernes Rundbordssamtale ved Bælt & Vej Forum, hvor 29 statsoverhoveder deltog. Præsident Xi, såvel som også præsident Putin, æresgæsten, holdt bagefter en pressekonference. Xi meddelte, at det andet internationale forum bliver i 2019 i Kina.

»Dette er en vidunderlig ændring i historien«,

erklærede Lyndon LaRouche om konferencen. Han sagde, at

»Kina gør et godt stykke arbejde. Kina stiller sig selv i front for dynamikken for verdens udvikling.«

Han sagde, at

»vi er parat til at satse på den totale sejr i USA og andre steder«. Lad være med at »forklare« det. »Acceptér processen og aktualisér potentialet. Få hele verden indkapslet i denne proces. Kampen går ud på at arbejde på dens virkeliggørelse.«

Lyndon LaRouches hustru, Helga Zepp-LaRouche, befinder sig lige midt i handlingens centrum i Beijing. Dette kommer efter årtiers lederskab fra LaRouche-parret, for netop denne form for mobilisering for verdensomspændende udvikling. Siden 1990'erne og Helga Zepp-LaRouches første deltagelse i en international konference i Kina, hvor hun opfordrede til en »Eurasisk Landbro«, er hun i Kina blevet vidt kendt som 'Silkevejsladyen'.

Repræsenterende Schiller Instituttet, som hun stiftede og er præsident for, talte Helga Zepp-LaRouche søndag, den 14. maj, på konferencens første dag, på panelet, »Bælt & Vej for fremme af en stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Hun sagde:

»Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur, såsom tunneller og broer, og som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver

sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.»

Helga Zepp-LaRouche adresserede især spørgsmålet om USA's rolle – USA's delegation i Beijing blev ledet af en særlig rådgiver til præsident Trump. Med en fremstilling af det mest positive, 'store billede', forklarede Zepp-LaRouche:

»Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet ...
«

Som det kunne forudsiges, så er geopolitik-flokken, med centrum i London, ved at få et anfald. Londons *The Economist* kørte i dag en strøm af modvægt, med overskriften, »"The Economist explains, "What Is China's Belt and Road Initiative?" (The Economist forklarer: Hvad er Bælt & Vej-initiativet?) De skriver, at forretningsfolk i Centralasien kalder det for »En vej, en fælde«, fordi B&V-projekter er upålidelige. Og »Bælt & Vej Forum har en uheldig forkortelse, opkast (BARF)«, osv.

Men tilbage i virkeligheden markerer Bælt & Vej Forum ikke

alene udviklingen af et potentielt verdensøkonomisk og videnskabeligt lift-off, men der er også en proces i gang med overvejelser over spørgsmål om nuværende lidelse og mulig generel krig. Præsident Trumps udsending til Beijing, Matthew Pottinger, er nu i Sydkorea til konsultationer om spørgsmål i regionen. Med hensyn til Syrien, hvor fredsforhandlinger, under navnet »Genève 6«, begynder i morgen, er flere møder planlagt til denne uge med mellemøstlige ledere, der mødtes i Beijing med både Xi og Putin. I Washington, D.C., vil den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan mødes med præsident Trump den 16. maj. Den 17. maj vil den italienske premierminister Paolo Gentiloni mødes med præsident Putin i Sotji. Den græske premierminister Alexis Tsipras mødtes ligeledes med Xi og Putin i Beijing, og også med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov.

I dag opsummerede Helga Zepp-LaRouche det store potentiale – vores store udfordring – ved at beskrive åbningen af Bælt & Vej Forum den 14. maj:

»I går var et fantastisk, historisk øjeblik!«

Hun talte på China Global Television Network's program, **»Dialog med Yang Rui«**, udsendt live, prime time.

Hun udbrød: *»Vi befinder os i et faseskifte for menneskeheden!«*

*Foto: Slutscene fra Aftengallashow på forummet, med en smuk præsentation af kinesisk kultur. **Videoen kan ses her.***

Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche deltager i Bælt & Vej Forum

14. maj, 2017 – Helga Zepp-LaRouche deltog i Bælt & Vej Forum i Beijing i dag, som leder af Schiller Instituttet. Schiller Instituttet, der er én af de afgørende tænketanke, der er involveret i Bælt & Vej-initiativet, var blevet inviteret til at deltage i konferencens diskussioner.

Det kinesiske pressebureau *Xinhua* interviewede Zepp-LaRouche, som i Kina velkendt som »Silkevejsladyen« for igennem nu 35 år at være fortaler for idégrundlaget for det, der nu er Bælt & Vej-initiativet. Interviewet er dateret Berlin, 14. maj. En uge tidligere, den 5. maj, interviewede *China Daily* Zepp-LaRouche om hendes organisations mobilisering for USA's deltagelse i topmødet 14.-15. maj, og gav interviewet overskriften, »Trump opfordres til at deltage i Bælt & Vej Forum«.

Nu, sent søndag aften ved *EIR Alert's* sengetid i USA, har *Xinhua* på sin »I dybden«-side, interviewet med Zepp-LaRouche.

Ordlyden i *Xinhua's* interview er som følger: »Interview: Bælt & Vej-initiativ bliver 'En virkelig Verdenslandbro'«.

»Berlin, 14. maj (*Xinhua*) – Kinas Bælt & Vej-initiativ vil fortsætte med at vokse og blive til en virkelig verdenslandbro, siger Helga Zepp-LaRouche, præsident for tænketanken Schiller Instituttet, til *Xinhua*.

»'Bælt & Vej-initiativet er det vigtigste, strategiske initiativ på planeten', sagde hun. 'Det bringer ikke alene økonomisk fremgang til alle deltagerlandene, men udgør også et virkeligt fundament for en fredsorden for det 21. århundrede.'

»'I begyndelsen troede visse lande, at initiativet kun ville bringe fordele for Kina, men indså dernæst, at det drejede sig om win-win-samarbejde mellem alle deltagerlandene', sagde hun.

'For Afrika og andre udviklingslande er det første gang, de har fået adgang til avancerede teknologier inden for initiativets rammer for bekæmpelse af fattigdom og styrkelse af udvikling', sagde eksperten.

Initiativet gør det også muligt for andre lande at 'gentage de seneste tyve års kinesiske, økonomiske mirakel', tilføjede hun.

Hun udtrykte også sin overbevisning om, at Bælt & Vej-initiativet spiller en vigtig rolle i fremme af den menneskelige civilisation.

'Det vil føre til videnskabelige og teknologiske gennembrud, med internationalt samarbejde inden for termonuklear fusionsteknologi, der vil give os sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer.'

Gennem initiativet vil alle deltagerlande også få en chance for at lære om hinandens kulturer og traditioner, sagde hun.

'Jeg er sikker på, at det (initiativet) vil fortsætte med at vokse og blive til en virkelig verdenslandbro, med en omskrivning af et gammelt slagord: intet land vil blive ladet tilbage', sagde Zepp-LaRouche.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche i Kina, 1996, ved Den Eurasiske Landbros Østlige Terminal.

Der står for meget på spil – Det må lykkes!

Leder fra LaRouche PAC, 11. maj, 2017 – Alle mænd og kvinder – og Lyndon LaRouche i særdeleshed – der begriber deres eget, personlige ansvar for menneskehedens fremtid, har i øjeblikket skærpet opmærksomhed på at sikre, at det forestående Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing kommende 14.-15. maj, bliver en succes.

På dette topmøde er en ny og spændende virkelighed, der repræsenterer menneskehedens højeste forhåbninger, i færd med at virkeliggøres. Det største infrastrukturprojekt, der nogensinde er gennemført i menneskehedens historie, er under opbygning; det bringer udvikling til hele sektioner af verden, løfter millioner ud af fattigdom og bringer produktive jobs til millioner af mennesker. Kina har bedt præsident Trump om at deltage i dette storslåede projekt, og det bør USA omgående takke ja til. Det kunne give stødet til, at USA's økonomi kommer op på en ny platform for moderne vareproduktion og moderne infrastruktur.

I sin første telefonsamtale med Kinas præsident Xi Jinping i dag, sagde Sydkoreas nyvalgte præsident, Moon Jae-in, at hans land i høj grad påskønner Bælt & Vej-initiativet og har forventninger om, at det vil bringe fremgang til nationerne langs dets ruter, inklusive Sydkorea.

Jean-Pierre Raffarin, tidligere fransk premierminister og nuværende leder af det franske senats Udenrigskomite, og som viseligt blev valgt af præsident Macron til at lede den franske delegation, har længe været tilhænger af Bælt & Vej-initiativet, og han forstår i lige grad både dets løfterigdom, men også den fare, verden vil befinde sig i, hvis det får lov at mislykkes. Til kinesiske journalister sagde han den 5. maj, at han ser den Nye Silkevej som et globalt initiativ for fred

og samarbejde. Mod en baggrund af en kompliceret og konstant skiftende verdenssituation, bringer Kina fred til verden med sine planer og strategier, der fremmer multi-lateralisme og støtter FN. Raffarin sagde, han håber, Bælt & Vej Forum lykkes med at bringe toppolitikere fra andre vestlige lande nærmere til Bælt & Vej-initiativet.

Ruslands ambassadør til Beijing sagde, at »dette samarbejde må blive basis for dannelse af en ny, international aftegning, nemlig, det eurasiske, altomfattende partnerskab, med deltagelse af et udstrakt antal lande, der er medlemmer af den Eurasiske Økonomiske Union, Shanghai Samarbejdsorganisationen og også med fremtidig udsigt til Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN)«. Han tilføjede, at, ikke alene ville præsident Putin deltage, men også premierminister Medvedev – og sammen med disse to, yderligere tilstrækkeligt mange ministre i den russiske regering til at gøre det muligt for Rusland på regeringsministerplan at deltage i hvert eneste konferencepanel.

Med hensyn til Indien, har Kinas udenrigsminister Wang Yi sagt, at Indien vil være repræsenteret på Forummet, men den indiske regering har tilsyneladende endnu ikke meddelt, hvem, der deltager. Mange indere advokerer for, at premierminister Narendra Modi bør tage af sted. En af disse advokater, tidligere FN-direktør Mukul Sanwal, stillede i går i avisen *The Hindu* dette spørgsmål: »Vil premierminister Narendra Modi overraske alle og deltage i Kinas 'Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde', der starter den 14. maj? Dette ville være samme form for dristigt initiativ, han tog, da han inviterede ledere fra vore nabolande til sin indsættelse i 2014, men langt mere signifikant.«

På samme måde er det af afgørende betydning, at præsident Trump, en anden leder, der er berømt for dristige initiativer, »overrasker alle og deltager«. Ingen større garanti for verdensfred kunne eksistere, end netop den uventede optræden af både premierminister Modi og præsident Trump i Beijing, den

14. maj.

Da Lyndon Larouche vurderede mange af disse udviklinger her til morgen, svarede han, at, »Jo, men det nye paradigme må fungere. Det må ikke mislykkes; i modsat fald vil der ikke være nogen fremtid for menneskeheden. Der er mange onde ting derude. Dette må lykkes. Det må ikke blive undermineret.«

Foto: Luftfoto over området ved Yanqi-søen lidt uden for Beijing, hvor Bælt & Vej Forum vil finde sted.

Latinamerikas fremtid ligger på den Nye Silkevej.

Af Helga Zepp-LaRouche

Zepp-LaRouches videopræsentation til en konference, »Latinamerikas fremtid ligger på Silkevejen«, 4. maj, 2017. Fr. Zepp-LaRouche udvikler her en dramatisk vision om økonomisk »win-win-samarbejde«, der kan løfte hvert eneste menneske ud af fattigdom; og om den Ny Silkevejspolitiks potentiale for at udløse menneskelig kreativitet på hele planeten, der kan skabe en ny, kulturel renæssance.

Helgas tale blev vist ved møder, der var samlet i Mexico City, Hermosillo og Querétaro (i Mexico); i Lima og Pucallpa (i Peru); og i Guatemala City, og blev ligeledes udsendt live over Internettet.

Engelsk udskrift:

Dear Friends of the Schiller Institute,

I will speak to you about the "Future of Ibero-America Lies in

the New Silk Road,” and I want to send you my most heartfelt greetings, watching the video in Peru, Guatemala, Mexico, Argentina, Chile, Colombia, the Dominican Republic, the United States, and maybe elsewhere.

We are only eight days away from an event which will make clear to the whole world that the world *is* changing, that we are already in the process of developing a completely new paradigm, that of the New Silk Road, otherwise called the Belt and Road Initiative. In Beijing, between the 14th and 15th of May a summit will take place. Already 28 heads of state, or 28 nations have agreed to attend, and those heads of state include those of Argentina and Chile, but also there will be high-level representatives and delegates from 110 nations, altogether 1,200 delegates; there will be 60 international organizations represented. And they will sign in the context of this summit, 20 cooperation agreements between China and 20 countries into a document which then will define the goals and principles, and specify cooperation; it will develop an international new platform on science, technology, exchanges and training of talent among the participating countries.

This Belt and Road Forum will be an historic event. It will be the consolidation of a process which started three years and eight months ago, when President Xi Jinping in Kazakhstan announced the New Silk Road. And in this period, the true conception of “win-win cooperation” among altogether almost 70 nations, has become a reality, where it is clear that no longer is this a zero-sum game where one has advantage and the other one suffers, but this is a true “win-win cooperation,” where each country is having equal benefits from such cooperations.

Now the significance in this conception of the Belt and Road Initiative which is open to all nations of the world, including the United States and the European nations, even though they are still not so clearly in favor of it, or at least it’s a mixed situation, the significance of this concept

lies in the fact that for the first time in human history, it overcomes geopolitics – geopolitics which was the cause of two world wars in the 20th century – because it establishes a higher level of reason, and since it's open to every country, it can reach into the farthest corner of the world.

Since this program has been put on the agenda by Xi Jinping it has led to an unbelievable explosion of development, absolutely unprecedented in history. China has signed more than 130 bilateral and regional transport agreements. It opened 356 international road routes, for both passengers and freight; there are now 4,200 direct flights connecting China with 43 Belt and Road countries; there are presently already 39 China-Europe freight train routes; currently, there is daily leaving such a cargo train from Chongqing to a European destination.

There are in the meantime, six major industrial development corridors, and the 21st Century Maritime Silk Road. These corridors not only are, one, a corridor from China to Central and Western Asia which is intended to be extended through Iraq, Syria, Turkey, into Europe and into Africa; there is a second corridor from China to Western Europe which goes from such cities as Chengdu, Chongqing, Yiwu, Lianyungang, going to Duisburg, Hamburg, Rotterdam, Lyon, and Madrid. There is thirdly the Mongolia- China-Russia corridor which involves 32 large projects. There is fourthly, the China-Pakistan Economic Corridor (CPEC), where China has invested \$46 billion and this project is creating 700,000 new jobs in Pakistan. There is the Bangladesh-China-India-Myanmar (BCIM) corridor, which bridging the whole region of Southeast Asia. Then you have the China-Indochina Peninsular corridor, and you have in the meantime the development of an entire railway network in Eastern and Central Africa.

This is unprecedented in human history, because after literally centuries of suffering colonialism and poverty and underdevelopment, for the very first time, through this

Chinese initiative is the perspective for the developing countries to overcome poverty, hunger, underdevelopment and realize the true potential of all these countries.

Well, it is most astounding, but then, not so astounding if you think about it, that about this greatest infrastructure project in all of history, there is almost nothing being reported in the mainstream media, at least in the United States and in Western Europe. The mainstream media, with very few exceptions such as for example *Forbes* magazine, they had a six-part series about the potential of the New Silk Road, all the other mainstream media pretend it doesn't exist. So the populations of Europe and the United States know very little about it, and once they realize it, mainly through our efforts, the efforts of the Schiller Institute, they realize that this is a tremendous potential also for their future. And mostly people get extremely angry that they have been deprived of this knowledge.

Now, it is very clear that the old forces of the old paradigm, the paradigm of geopolitics, a system based on so-called globalization which emerged after the collapse of the Soviet Union, and which was and is based on the "special relationship" between the British and the United States, this system which was based on profit for the rich, making the gap between the rich and poor ever wider, a system which is now specifically now aiming to overcome poverty in the whole world and have a "win-win" relationship among equal nations with equal rights, equal respect for their sovereignty, these old geopoliticians regard this new system as a complete threat to their existence. So they try to maintain the illusion that it does not exist.

Just today appeared a very interesting article by Robert Parry, who is an investigative journalist in the United States, who became rather famous because of his coverage of the Iran/Contra affair; he wrote an article with the title, "The Existential Question of Whom To Trust." And he says, "The

looming threat of World War III, a potential extermination event for the human species, is made more likely because the world's public can't count on supposedly objective experts to ascertain and evaluate facts. Instead, careerism is the order of the day among journalists, intelligence analysts and international monitors – meaning that almost no one who might normally be relied on to tell the truth can be trusted.” He says, and I fully agree with that, what replaces objective reporting is “groupthink,” where experts “have sold themselves to ... powerful interests in order to keep high-paying jobs and ... don't even seem to recognize how far they've drifted from principled professionalism.”

Well, that will not help them, because the positive alternative of the Belt and Road Initiative does exist and it is also the remedy to the two existential crises facing human civilization at this point: First, the danger of a global nuclear war, which is now most obvious in the crisis around the two Koreas, and naturally, still to a certain extent the situation in Syria; and secondly, the danger of an uncontrolled crash possibly to occur this year, which if it would occur would lead to uncontrollable chaos out of which the danger of a nuclear war would arise as well.

Let's briefly look at the second danger. On July 25th, 2007, my husband, Lyndon LaRouche made truly history forecast: He said, this present global financial system is hopelessly finished and all which you will see now is that the different elements will come to the surface. And it will not be resolved until you have complete, total reorganization of this bankrupt system through a number of measures, Glass-Steagall, a return to a credit system and the American System of economy.

Exactly one week later, the secondary mortgage crisis in the United States erupted, which then, since it was not dealt with by the measures which LaRouche proposed, escalated into the big financial crash of Lehman Brothers and AIG in September 2008.

At that point, for a very short period of time, actually some days and weeks, the leaders of trans-Atlantic world were absolutely convinced this was a systemic crisis, and some of them, like Sarkozy of France, even called for a New Bretton Woods, because they were so scared that this whole system may disintegrate. Unfortunately, this shock lasted not very long, and already at the next G20 meeting in Washington on Nov. 15, of the same year, they basically decided to paper it over, go for quantitative easing and use other so-called "tools" of the instruments of the central banks in the United States rather than going for the Glass-Steagall separation law of Franklin D. Roosevelt, which my husband has prescribed, they went into Dodd-Frank, which basically was just a cover-story to keep the high-risk speculation of the big banks going.

In the meantime, the central banks of Europe, the ECB, of Great Britain, Japan, and the Federal Reserve decided to go into quantitative easing, and they created \$15 trillion in lending facilities to the too-big-to-fail banks, and that added a de facto zero-interest rate since about 10 years. They spent part of this money for so-called bail-out packages, which supposedly went to countries like Greece, but in reality 97% of these bail-out packages went back to the to the big European banks and the American banks.

In the United States this liquidity pumping increased for example, so that corporate debt rose from 2008 to today, from \$8 to \$14 trillion; that is, an increase of 75%, of which almost \$9 are in commercial mortgage backed securities (CMBS). Since 2013, 80% of the corporate borrowing has been used for, not productive investment, but so-called "financial engineering." Now, that is, corporate firms buy up their own stocks to drive up the price, or they're buying other firms in so-called mergers & acquisitions (M&As) for the same effect. They are using \$500 billion per year into driving up those stock indexes, while at the same time, betting on the derivatives of these manipulations.

Despite all of this, the total non-financial corporation profits have not increased since 2011 and started to fall since 2013. Morgan Stanley just put out a report in April that the ratio of non-financial corporate debt to cash from operations is at an all-time high, at a ratio of 3.2 to 1.

Now, with this situation, where the debt is going through the roof relative to the operating cash, and profits are declining, normally, what firms used to do, is to go to the banks and borrow more, but this is now no longer happening, because the banks stopped giving credit because they know this whole system is coming to an end and it's not maintainable.

Just at the recent meeting of the IMF in Washington, they put out a 2017 Global Financial Stability Report, where they basically wrote that the U.S. debt service to income ratio of the non-financial corporations has gone up 37% in 2014, to 41% in 2016; and those corporations have \$7 trillion more debt than in 2008, but \$3 trillion less equity invested in them. As a result, a wave of defaults has already started. The default rate for the non-financial corporations jumped from 3% at the beginning of 2016, to 5% at the end, and it is expected to be 5.6% in June. The IMF warns that if the interest rates go up, as they did in the period from November to January, then 20% of all U.S. corporations could default. Now, that is higher than the highest mortgage default rate in the crash of 2008.

Now, this gigantic bubble of corporate debt is made more unpayable because of the complete lack of growth in the real economy. The miserable 0.7% growth which was published about the GDP in the United States – and remember that the GDP statistics are always manipulated, and every knowledgeable person in Europe, for example, makes jokes about it – it went up only 0.7% in the first quarter of this year, and that does not pay for this huge bubble.

But the problem is not only in the United States, it's also in Europe. Just recently, the Italian Banking Association put out

the figures of the Level3 derivatives in the European countries, where the highest ratio is in Germany, it was 25.5%; British banks, 25.4%; French banks, 20.5%. And Italy, which is always scolded for having the biggest commercial losses, has only 15%. Now, Level3 derivatives are derivatives which don't have a market price because nobody wants to buy them, because people know they are completely toxic. So they are assets collateralized with debt and therefore pretty worthless, but the ECB has allowed the banks to price them according to their own bank model and count them as assets. In the recent stress tests of the European central banks, they left out Level3 assets, so this is a complete illusion which is being maintained because an admission would basically reveal the complete bankruptcy of the system.

Now, there is only one way to prevent a chaotic blowout, and that is the implementation of the Glass-Steagall law which Franklin D. Roosevelt implemented in 1933. And the good thing is that there are presently two legislations in both Houses of the U.S. Congress, and also the head of the National Economic Council Gary Cohn, recently told a group of senators that the Trump administration is absolutely committed to realize Glass-Steagall soon, and that President Trump will fulfill his election promise to go for Glass-Steagall. As a result, there is presently a flood of articles in the last three weeks attacking Glass-Steagall, saying it would not have solved the problem of 2008 – which is a complete lie – and obviously, this expresses the complete nervousness of Wall Street and the City of London because it would bankrupt them and curb their power down to size.

Now, contrary to the asset-based economy of the United States, and partially of Europe, where you have a huge diversity between the different EU members and therefore the whole Eurozone does not function, where basically the situation is completely unsustainable as well, China on the other side, in the first quarter of 2017 had a surprisingly high GDP of 6.9%.

All the agencies, like Bloomberg, PricewaterhouseCoopers and others all agree that the primary driver of this Chinese economic growth is the extraordinary investment in infrastructure, both in China domestically, as well as in the Belt and Road countries. For example, Chinese factory output in the same period has been 7.6% in the first quarter also. Household disposable income went up by 7.5%; retail spending up 10.4%. There was a study of PricewaterhouseCoopers in February which said that the great projects of infrastructure grew in the last year already by 50% in value, and there is a new study by the U.S. National Bureau of Economic Research that, based on physical economic factors such as the illumination seen by night from space, that the Chinese economy is actually growing faster than even the Chinese government reports.

Xinhua reported that the goods trade between China and the Belt and Road countries went up by 26.2% in the first quarter. Chinese exports to Belt and Road countries went up by 15.8% in the first three months. Imports to China went up by 42.9% from the 60 countries of the Belt and Road. There are 781 new companies with investments in the Belt and Road countries that have sprung up. Chinese enterprises signed 952 contracts in 61 countries along the Belt and Road.

So the Chinese economy and the Belt and Road Initiative has long become the real engine of the world economy.

So for the United States to come out its present financial danger, there is only one way out, and that is to implement the Four Laws of Lyndon LaRouche: First, Glass-Steagall. Separate the commercial and the investment banks, write off the unpayable debt and toxic paper of the investment banks, put the commercial banks under protection. Then, go to a credit system in the tradition of Alexander Hamilton, implement a National Bank; and increase the productivity of the economy by having a massive investment in fusion technology and space cooperation, and other vanguard

technologies to increase the productivity of the labor force.

Now, this could be massively helped by the Chinese cooperating with America on the Belt and Road Initiative which has been offered by President Xi Jinping, at the recent Florida summit with President Trump.

Now Trump has said he wants to invest \$1 trillion into infrastructure in the United States. The American Society of Civil Engineers estimated that the real need of infrastructure is \$4.5 trillion, but Chinese experts estimated that what the United States really would need is \$8 trillion worth of infrastructure. And China could easily help America to rebuild its infrastructure because they have an extraordinary expertise from having done the Belt and Road project for the last three and a half years. China also has offered, already, to invest its \$1.4 trillion they're holding in U.S. Treasuries. If this would be channeled, let's say, through either an infrastructure bank in the United States or a National Bank in the tradition of Hamilton, this could help to revive the American economy.

Now, the same goes for European nations: They urgently need Chinese investment, because the EU has not been providing it, and that is why right now, you have the complete turning around of European nations – they want to be part of the New Silk Road. For example: Greece, Serbia, Hungary, the Czech Republic, Belarus, but also Italy, Portugal – they have already all stated they want to become “hubs” of the New Silk Road. So there is a complete change of the wind, representing the potential to really realize this fantastic new perspective.

However, the second existential crisis, the danger of nuclear war, now, it is obviously centered right now very massively around the North Korea crisis. Again, there, the solution will be the integration of the two Koreas into the New Silk Road. But it is extremely dangerous. Pope Francis just put out a

statement saying "the situation has become too hot," that the world is at the brink of war, and he said, "We are talking about the future of humanity. Today, a widespread war would destroy – I would not say half of humanity – but a good part of humanity, and of culture, everything, everything. It would be terrible. I don't think that humanity today would be able to withstand it."

Now, if you study the logic of thermonuclear war, the danger is not half of humanity, the danger is that it could lead to the extermination of all life, of all human life on this planet.

This danger is the result of the old geopolitical manipulation, because the situation in Korea is not unsolvable at all. Already in the '90s and again in 2002, we were very close to establishing a permanent peace on the Korean Peninsula. North Korea, at that time, in the '90s, had signed the Nuclear Nonproliferation Treaty (NPT); they agreed not to build a nuclear weapons plant, and in return they were allowed to build a peaceful nuclear energy facility. Then, at a certain point the U.S. Defense Secretary William Perry in the Clinton Administration was convinced that Pyongyang was diverting plutonium and he was actively considering the option to take out the [North Korean] Yongbyon plant in a surgical strike. At that point, the former President Jimmy Carter went to Pyongyang and met with North Korean leader Kim Il-sung and they reached an agreement which was supported by the Clinton administration, South Korea, North Korea, with the support of China, Japan and Russia, and they called this the Agreed Framework, which included the idea that North Korea would take down its Yongbyon plant in exchange for which the U.S. helping North Korea build a full-scale 1000 MW nuclear plant; and they also began to provide North Korea with oil until this plant was ready. Inspectors from the International Atomic Energy Agency (IAEA) went there and started to monitor, and there were pledges that they would move very quickly towards a peace

agreement surpassing the armistice which still existed – and still exists.

But then unfortunately the Clinton administration came to its end, and was replaced by the Bush and Cheney administration, which immediately started this talk which we know only too well from the present days, that they couldn't work with a "brutal dictator," and not cooperate. So basically, this already put a cloud over this whole project. But still, in 2002, South Korean President Kim Dae-jung adopted the "Iron Silk Road" which had initially been proposed by Lyndon LaRouche, who had always maintained that the way to solve the Korea crisis is with the New Silk Road: That you have to build the railroads from Busan at the southern tip of south Korea, through North Korea, all the way to Rotterdam. And once you have South Korean and North Korean engineers working together building railways, that the real basis for peace could be established.

Now the two railroads started to be built, but also one of them going from Seoul via Kaesong to the old Silk Road, the Chinese railway; and one was supposed to go up the east coast to North Korea and then link up in Vladivostok with the Trans-Siberian Railroad. Also in 2002, in the village of Kaesong, they started to build an industrial park, where South Korean companies deployed very high-skilled North Korean labor to build up industries, set up factories and things actually went along very well. Also, there were Six-Party Talks supporting this Sunshine Policy of the South Korean President.

At that time, Bush and Cheney reluctantly went along with it, but all the time kept nagging North Korea as cheating, "don't believe them," and so forth. At a certain point, the Six Party Talks ended, and when Obama came in, and started his "Asia pivot" policy, which was not aimed at North Korea, but really aimed to isolate China, and in encircle it, they started to build up military forces aimed against China.

So under the pressure from President Obama very recently, South Korean President Park Heun-hye cancelled the Kaesong industrial park and agreed to the deployment of THAAD missiles, and these Terminal High Altitude Area Deployment missiles, again, are not deployed against North Korea, but aimed at China and Russia: Because North Korea is only 30 miles away from Seoul, and they don't need to send ICBMs into space to then hit Seoul 30 miles away because North Korea has sufficient artillery to accomplish the same aim; but these THAAD missiles have X-band radar which can see deeply into the territory of China and Russia, which is why both countries have named these THAAD missiles as an existential threat to their national security.

This is a very dangerous situation, because if North Korea would strike Seoul, all of North Korea would be wiped out in return, the entire North Korean leadership would be killed as has been stated by many forces around the United States, and the population of Seoul would be wiped out very clearly also. If this war would escalate, it would clearly have the potential to escalate to Japan, to the United States and also lead to a global nuclear war.

Now, that danger is presently absolutely real. The only sign of hope, is that since the summit between President Trump and President Xi Jinping in Mar-a-Lago, Florida, where a very positive working relationship and almost friendship has been developed between these two Presidents, this summit has been called by the Chinese a "complete success"; Secretary of State Tillerson has said this has absolutely enhanced mutual trust and both have stated that their common aim is the de-nuclearization of Korea; that they want to resolve the situation through a peaceful dialogue.

Now that requires, also, that the recent Chinese proposal to have a so-called "double suspension," meaning a suspension of the missiles and nuclear tests on the side of north Korea; and a suspension of the joint military drills on the side of South

Korea and the United States on the other side. Russia has completely supported this Chinese policy of double suspension. That would be the first step.

What is needed then, is a comprehensive approach of the New Paradigm, of "double suspension," to include North Korea in the Belt and Road Initiative, integrate the Sunshine Policy with the New Silk Road and the key to it is the collaboration between Xi Jinping and Trump. It can absolutely work, because there are elections on May 9th in South Korea, where the likely winner already came out against the THAAD deployment, so the hurried deployment now makes absolutely no sense; also, in the recent month, the relationship between Prime Minister Shinzo Abe of Japan with Putin of Russia has absolutely increased and positively developed, where you have joint Russian-Japanese investments in the Far East of Russia, and therefore, the elements of a solution are absolutely there.

What has to be put on the agenda, therefore, is the "Greater Tumen Region Development project, which we also represented in the World Land-Bridge report. This is a regional development project involving the Greater Tumen Initiative, a development project which would build up the entire border region between China, Russia, Mongolia, North Korea, and South Korea, and develop the entire region around it, around the Tumen River which is the border between China and North Korea; and North Korea was a part of this project, until 1993, at least in its initial forms.

So, what has all of this today with the future of Latin America, and the my speech has, that "The Future of Latin America Lies in the New Silk Road"?

Now, I personally believe for a very long time, that the great German mind, and philosopher, and statesman, and natural scientist, Nikolaus of Cusa was absolutely right, when he, already in the 15th century, said that the solution to fundamental problems cannot be in partial remedies, but that

you have to find a level of the solution which establishes a higher level of reason which he called the "coincidence of opposites," or the *coincidentia oppositorum*. You have to establish a level of reason where the One has a higher reality than the Many, and that is exactly the "win-win cooperation" of the Belt and Road Initiative today.

Now, in the age of nuclear weapons, of the internet, of air travel which can bring you in a few hours to every part of the globe, the world has become a very small place. And unlike in previous periods, where you had one culture going under and some other culture at some other part of the world didn't even know about it, because it would take years to travel from one region to the next, this time, we are sitting in one boat, and therefore, people have to start to think strategically and not think that the financial crisis of the trans-Atlantic sector, or the North Korea crisis is something alien to them, but that we have to solve all of these problems simultaneously, or else there will be no solution for anybody.

Now the only way for Latin American countries to solve the problem of the drug epidemic which is haunting some countries in an existential way; or of poverty, or of underdevelopment, is to revive the development plan of Lyndon LaRouche, which he called in 1982 *Operation Juárez*, when he worked with President José López Portillo to integrate all of Latin America in one large infrastructure-integrated network. This is possible to be realized today, and it is possible, because of the Chinese Belt and Road Initiative.

What we have to do, is we have to build a fast train system connecting the southern tip of Latin America in Chile and Argentina, going all the way up north, through Central America, North America, to the tip of Alaska, connecting through the Bering Strait Tunnel with Siberia, and in that way linking the trans-American transport corridor with the trans-European-Eurasian infrastructure network.

The infrastructure offered by China is already going in this direction. China has offered financing and help in the construction of the Bi-Oceanic Railroad, which you will hear about in the next presentation, which will be a railroad between Brazil and Peru, and another route through Bolivia; China is presently already building a science city in Ecuador, where at the recent state visit of President Xi Jinping in Lima, and Ecuador, and Chile last fall, attended a joint meeting with the former President of Ecuador President Correa in which both stated the intention that very soon China and Ecuador will be on the top of science and technology, representing the state-of-the-art in these areas. Now, this is a very ambitious and very hopeful intention.

Also, the fact that Chilean President Michelle Bachelet will go to the Belt and Road Forum and then add a state visit in China to that, represents the potential of bringing all of these projects a big step forward. The former Ambassador to China from Chile Fernando Reyes Matta said the world leaders who are attending the Belt and Road Forum are betting on the future. He said: Should we think from Latin America about linking with the One Belt and Road if it will have the same effect as the Marshall Plan on Europe? Well, the answer is obviously, yes, because the Belt and Road Initiative is already now twelve times larger than the Marshall Plan was in its time, and it is open-ended and it can be extended without a limit.

Now this fantastic economic development perspective also has, and must have a cultural dimension to it. At the recent Ancient Civilizations Forum in Greece, where the foreign ministers of ten countries that have long, old cultures attended, among them, were the foreign minister of Bolivia, of Mexico, and Peru, all countries which had a very proud, ancient tradition, they were intending to revive this old culture, in order to connect it to the ambition of the future. Because it is necessary for this whole project to succeed,

that we revive the best traditions of each nation on this planet, of each culture, and then have a dialogue, so that each nation knows about and finds out about the treasures what actually universal history has accomplished to this present point.

If we have an economic "win-win cooperation," it will uplift every human being out of poverty, it will unleash the tremendous potential of human creativity, and it will lead, I am absolutely certain, to a new cultural Renaissance. Where people in Latin America must absolutely know about, that we as a human species as a whole are on the verge of a completely decisive branching point in human history: That the New Silk Road allows for a completely New Paradigm, where for example, the old idea that earning virtual money, money figures which could disappear from your bank account instantly, once you have a financial crash, and what you never owned because it was always virtual, you can also never lose, that this wrong idea will be replaced by the concept of a meaningful life where each person can unfold the totality of his or her creative potential; and something which was only possible for a very few individuals in history, such geniuses as Dante, Kepler, Einstein, Schiller, Vernadsky, Beethoven, but very few people could reach that level of personal creativity, because people up to now were so burdened by having to earn their livelihood, by the constraints of managing their daily lives, that they could not fulfill this potential. Now this will be possible to change and we will have a society, increasingly, on our planet, where more and more people, and eventually *all* people can be truly human by developing all potentials they have embedded in them.

So provided we can solve the two existential crises I mentioned, we are really looking at a very bright future. If Latin America would link up with the Belt and Road Initiative this potential can be realized for all of us in a very short period of time.

BÆLT & VEJ-INITIATIVET: VORT ÅRHUNDREDES AFGØRENDE PROJEKT

EIR-video, 9. maj, 2017:

Helga Zepp-LaRouche: 'Hvis vi kan overbevise præsident Trump om at tage imod tilbuddet om at gå sammen med Kina og de andre nationer omkring den Nye Silkevej, så kan han blive en af de største præsidenter i USA's historie.' Dette initiativ, Bælt & Vej-initiativet, blev officielt lanceret af Kina i 2013. Det er en politik for gensidigt fordelagtig infrastrukturkonnektivitet, for fælles udviklingsprogrammer. Foreløbig omfatter programmerne og de igangværende arbejder flere end 60 nationer og berører flere end 4 milliard mennesker – flertallet af menneskeheden – og med planer om infrastrukturinvesteringer til \$20 billion. Dette er et enormt projekt. Disse programmer har potentialet til at fjerne fattigdom på planeten inden for én generation; fuldstændigt og totalt at fjerne lokal fattigdom overalt.

Jason Ross:

»Det ville være den største fejltagelse nogensinde, hvis USA ikke benyttede sig af Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing, Kina, om en uge (14.-15. maj) – den største fejltagelse nogensinde. Denne begivenhed vil samle repræsentanter fra over 100 nationer, inkl. den direkte deltagelse af næsten 30 statsoverhoveder, og man vil diskutere vor generations største projekt: Bælt & Vej-initiativet.

Foreløbig er der ingen meddelelse om, eller noget, der peger på, at præsident Trump eller andre repræsentanter for USA vil

deltage, men:

(Helga Zepp-LaRouche)

'Hvis vi kan overbevise præsident Trump om at tage imod tilbuddet om at gå sammen med Kina og de andre nationer omkring den Nye Silkevej, så kan han blive en af de største præsidenter i USA's historie.'

Dette initiativ, Bælt & Vej-initiativet, blev officielt lanceret af Kina i 2013. Det er en politik for gensidigt fordelagtig infrastruktur-konnektivitet, for fælles udviklingsprogrammer. Foreløbig omfatter programmerne og de igangværende arbejder flere end 60 nationer og berører flere end 4 milliard mennesker – flertallet af menneskeheden – og med planer om infrastrukturinvesteringer til \$20 billion. Det udgør 2 til 3 gange den investering, det ville kræve totalt at genoplive den amerikanske infrastruktur. Det udgør 20 gange de \$1 billion, som Trump foreløbig har krævet. Dette er et enormt projekt. Disse programmer har potentialet til at fjerne fattigdom på planeten inden for én generation; fuldstændigt og totalt at fjerne lokal fattigdom overalt. I løbet af de seneste par årtier har Kina allerede undergået en fænomenal udvikling,

(udenrigsminister Rex Tillerson)

'Kina begyndte virkelig at føle sig entusiastisk på det tidspunkt, og med rette, de har opnået meget; de har flyttet 500 millioner kinesere væk fra fattigdom og ind middelklassestatus.'

(præsident Trump)

'Og jeg havde et langt møde med Kinas præsident i Florida, og vi havde lange, lange diskussioner, i mange, mange timer. Han er en god mand.'

Kina springer fremad med sin egen udvikling og arbejder sammen

med sine naboer gennem kinesiske investeringer, gennem staten, gennem foretagender, og gennem ny finansiering gennem institutioner som Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), Den Nye Udviklingsbank (BRICS-banken) og Silkevejsfonden, som alle er mekanismer, der er skabt efter 2013; og store projekter i enorm skala er nu mulige.

(Richard Trifan)

'Dette er et historisk projekt, som I alle ved; det er sandsynligvis den største, globale præstation, der er analog med vores ekspansion ud i rummet og til Månen og andre planeter. Det er sandsynligvis det mest omfattende initiativ, som mange nationer vil samarbejde omkring.'

Lad os foretage en rundtur. Med udgangspunkt i Asien er der seks udviklingskorridorer, som Kina har foreslået, for veje, jernbaner, vandveje, elektricitet, kommunikation, sammen med blød kommunikation, såsom uddannelse, fælles toldsatser og kulturelle udvekslinger. Disse korridorer er i øjeblikket under opførelse i varierende grader. Lad os f. eks. se på den økonomiske Kina-Pakistan-korridor: den er i øjeblikket under massiv opbygning; den vil bringe 10 gigawatt elektricitet til Pakistan – det rækker til millioner af mennesker, 10 millioner eller mere – en ny havn i Gwadar (ud til Oman Golfen), med hundrede tusinder af jobs undervejs, blot for dette ene byggeprojekt, og generelt mere udenlandsk investering i Pakistan, end denne nation samlet set har fået i de sidste par årtier.

Lad os se på havet: Det 21. Århundredes Maritime Silkevej, som bl.a. omfatter at udgrave en kanal gennem Kra-landtangen i Thailand. Dette er et enormt og nødvendigt projekt for at aflaste det overtrafikerede Malaccastræde, og for at bringe økonomiske muligheder til Thailand og Sydøstasien generelt. Denne idé, der har været foreslået i årtier, har nu en reel mulighed for at blive bygget inden for det nuværende årti.

Den Eurasiske Landbro, der når til Europa, transporterer stadigt voksende mængder af jernbanegods, med togafgange for godstog mod vest, der dagligt ankommer i Europa og vender tilbage til Kina med europæiske varer.

Hvis vi ser på Afrika, så har vi for nylig set åbningen af Addis Abeba-Djibouti jernbanen som blot et enkelt eksempel på den meget påtrængende nødvendige udvikling, som nu er mulig; som nu finder sted i Afrika, hvor investering i infrastruktur og industri og landbrug nu når nye højder, det meste af det fra Kina.

Hvis vi bevæger os mod øst, krydser vi Beringstrædet og bevæger os fra Asien og ind i Nordamerika, fra Rusland til Alaska. En rute over land, der muliggøres af denne Beringstrædeforbindelse, vil være hurtigere end transport med skib, og gør det muligt at udvikle området langs ruten. Det Arktiske Område har enorme resurser, der i øjeblikket er næsten fuldstændigt utilgængelige. Byggeriet af den nødvendige infrastruktur og selveste Beringstrædeforbindelsen vil være en storstilet infrastrukturpræstation. Dernæst vil et genopbygget, amerikansk infrastrukturfundament, et netværk af jernbaner, veje, en platform med ny, højdensitetskraftværker, kernekraft; havne, sluser, dæmninger; skoler og andre offentlige bygninger og offentlige værker, gøre det muligt for USA at opnå et nyt produktivitetsniveau, og have mere at bidrage med til verdenssamfundet og få fordel af verdenssamfundet.

Hvis vi nu bevæger os sydpå, så er der p.t. ingen transportmuligheder over land fra Nord- til Sydamerika. Man kan ikke køre til Sydamerika – det er ikke muligt. Der er en afbrydelse, kendt som Darien Gap. Når vi endelig får bygget denne forbindelse på blot nogle få dusin mil, vil vi endelig forbinde de amerikanske kontinenter som helhed. I Mellemamerika er ny finansiering, også fra Kina, ligeledes i færd med at muliggøre en sekundær Panamakanal, kunne man sige, med igangværende byggeri og forberedelse i Nicaragua.

I Sydamerika er en bi-oceanisk korridor, der strækker sig fra Peru til Brasilien, fra Stillehavet til Atlanterhavet via Bolivia, på planlægningsstadiet.

Så stor en del af verden arbejder i øjeblikket sammen, med fælles udvikling og en fælles fremtid med fremgang, værdighed og videnskabelige præstationer som mål. Vil USA tilslutte sig? Vi er blevet inviteret med åbne arme:

(Meifang Zhang)

'Sidst, men ikke mindst, vil jeg gerne citere Xi for at sige, at Kina byder USA velkommen til at deltage i samarbejdet inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet ... Begge lande bør virkelig gribe disse muligheder.'

Lad os tage imod denne invitation. Om et hundrede år vil USA i tilbageblik være så lykkelig for, at vi gjorde det.«

I dag er Sejrsdag

Leder fra LaRouche PAC, 9. maj, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin talte ikke alene for det russiske folk, men for hele menneskeheden, da han holdt en tale efter en militærparade i Moskva for at fejre, at det er 72 år siden, man vandt sejren i den Store Patriotiske Krig 1941-45, som i Rusland er navnet på Anden Verdenskrig.

»Denne sejrstriumf over denne forfærdelige, totalitære magt vil for altid fremstå i menneskehedens historie som livets og fornuftens overlegne sejr over død og barbariskhed«, fremførte Putin. Han fastslog, at den »uhyrlige tragedie« med millioner af dødsfald skete på grund af »den kriminelle ideologi med raceoverlegenhed, og som følge af fraværet af enhed blandt

verdens ledende nationer«.

Idet han overførte disse lektioner til nutiden, fremsatte Putin krav om, at alle nationer levede op til »vort ansvar over for de kommende generationer« gennem internationalt samarbejde, for at skabe »stabilitet og fred på planeten«.

Dette er i realiteten det overordnede, politiske spørgsmål, som også vil blive adresseret på Bælt & Vej-initiativets Internationale Forum, der skal begynde blot fem dage fra i dag. BVI-topmødet er hastigt i færd med at samle styrke og feje hele menneskeheden ind under sin mission:

* Frankrigs delegation anføres af tidligere premierminister Jean-Pierre Raffarin, der roste BVI som »et fredeligt projekt for global udvikling« og sagde, at »Bælt & Vej-initiativet er rammen for en ny verden«.

* Folk fra erhvervslivet og det politiske liv i Peru kræver nu, at præsident Kuczynski deltager i topmødet, som de kaldte årets vigtigste, diplomatiske begivenhed for gennemførelse af planerne for en Peru-Brasilien bi-oceanisk korridor.

* Nordkorea sender en delegation på højt niveau til BVI-topmødet, meddelte det Kinesiske Udenrigsministerium i dag.

* Og Chiles ambassadør til Beijing, Jorge Heine, anerkendte, at »det har et langt bredere perspektiv at samle et betydeligt antal statsoverhoveder fra mange lande, for at undersøge, hvad der foregår, ud over Bælt & Vejs specifikke projekter«.

Det, ambassadør Heine her beskrev med sine egne ord, er det, som Helga Zepp-LaRouche refererer til som »den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« – præcis, som de specificeres i *EIR's* Specialrapport af samme navn fra 2015. Langt mere end kun en række infrastrukturprojekter er det, der er under opsejling, et totalt paradigmeskifte, som er det eneste, der kan redde menneskeheden.

Det britiske Imperium forsøger at miskreditere Bælt & Vej-initiativet ved at kalde det en alliance mellem diktatorer og autokrater, og med truende forudsigelser om, at BVI aldrig vil komme til at bære frugt, fordi det blot vil føre til konflikter og kaos blandt de involverede nationer. Det er lige præcis del-og-hersk nonsens, mindede fr. Zepp-LaRouche om under en medarbejderdiskussion i dag, og det er, hvad Sir Leon Brittan udtrykte helt tilbage i 1996; han var på daværende tidspunkt EU-kommissær for Handel- og Udenrigsanliggender og blev udsendt til en betydningsfuld, international Ny Silkevejskonference i Beijing for at forsøge at modarbejde Zepp-LaRouches fremlæggelse af politikken med Verdenslandbroen.

Problemet er, at de fleste regeringer er amatører – de ved ikke, hvad menneskeheden er, understregede Lyndon LaRouche i går. Vi må skabe en praksis, som udvikler befolkningens evne til at optage egenskaber som igangsætter for de handlinger, der kan bringe menneskeheden som art op til standarden for samfundet som helhed. Det er vores opgave at skabe sådanne instrumenter for forenet handling, der løser menneskehedens problemer, sagde LaRouche; og denne enhed og evne kommer af, at borgerne udvikler de nødvendige intellektuelle, skabende evner. Det er grundlaget for handling i dag, for at redde menneskehedens fremtid i morgen.

Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at udelukkende kun en sådan fremgangsmåde vil fungere for at besejre Det britiske Imperiums organiserede splittelse og pessimisme. Vi må i befolkningen vække det højere princip om hele menneskeslægtens selvudvikling. Få amerikanere til at tænke på denne måde omkring det USA, som de ønsker for deres børn og børnebørn om 50 år, og USA kunne atter blive elsket af hele menneskeheden.

Vise ord for Sejrsdag – og for det, der nu må ske.

Foto: En ældre kvinde, tydeligvis højt dekoreret, deltager i Sejrsdagsparade i Rusland. Billedet viser 3 generationer, med

den ældre kvinde, der ser hen til et ungt barn.

Præsident Xi Jinping: Hvorfor jeg foreslog Bælt & Vej

Dansk udskrift, engelske undertekster.

Verden ser på Kina, der gør klar til at være vært for Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde midt i maj, 2017.

Xi: Under mit besøg til Kasakhstan og Indonesien i 2013, foreslog jeg, at vi i fællesskab byggede det Økonomiske Silkevejsbælte og det 21. Århundredes Maritime Silkevej, hhv.

Shaanxi, min hjemprovins, er beliggende ved udgangspunktet for den Gamle Silkevej. Når jeg står her og ser tilbage på historien, føler jeg, at jeg kan høre lyden af kamelernes bjælder, der klinger gennem bjergene, og se røgskyer hen over ørkenen. Det føles alt sammen så bekendt. Fredelig udvikling har fra gammel tid været et fælles mål for menneskeheden.

[Caption]:

Krig

Sult

Rigdomssvælg

Økonomisk nedgang

Xi: Nutidens verden er fuld af usikre elementer. Folk har håb for fremtiden, men er samtidig forvirret.

[Caption:]

Nogle lande, der engang var fremgangsrige og fulde af travlhed, er nu synonyme med vanskeligheder, konflikt og krise.

Xi: Hvad er der sket med verden? Hvad skal vi gøre? Hele verden stiller disse spørgsmål, og jeg tænker hele tiden på dem.

[Captions:]

Politisk konnektivitet

Handelsmæssig konnektivitet

Infrastruktur-konnektivitet

Xi: Jeg foreslog Bælt & Vej-initiativet i håbet om, at, med fokus på konnektivitet – forbundethed – vil den frie og belejlige strøm af alle produktionselementer blive opmuntret, multi-dimensionalt samarbejde udviklet og gensidige fordele og fælles udvikling opnået.

Bælt & Vej-initiativet drager inspiration fra Oldtidens Silkevej og har til hensigt at være med til at virkeliggøre den fælles drøm hos mennesker over hele verden om fred og udvikling.

Lysende af Østens visdom er det en plan, som Kina tilbyder verden for at søge fælles fremgang og udvikling.

Bælt & Vej-initiativet bygger på principperne om udstrakt konsultation, fælles bidrag og fælles fordele.

[Caption:]

Usbekistan: Qamchiq-tunnelen, en del af Angren-Pap jernbanelinjen.

Xi: Initiativet er ikke ekskluderende, men må være åbent og

inkluderende. Initiativet vil ikke blive en soloopførelse fra Kinas side, men et kor bestående af alle lande langs ruterne.

[Captions:]

Belarus: Kina-Belarus Great Stone Industripark.

Kina-Rusland Samarbejdsprojekter

Maldiverne: Kina-Maldiverne Venskabsbro

Malaysia: Fragt over havet

Grækenland: Havnen i Piræus

Sri Lanka: Puttalam Kulkraftværk

Storbritannien: Kina-Europa Godstog

Etiopien-Djibouti: Addis Abeba-Djibouti jernbanen

Kasakhstan: Let Jernbanetransportsystem i Astana

Xi: I over tre år har flere end 100 lande og internationale organisationer responderet positivt og tilbud støtte til initiativet.

Initiativets »Venskabskreds« er blevet ved med at udvides.

[Captions:]

Fiji: Nabouwalu-Dreketi hovedvejen

Pakistan: Karakoram hovedvejen

Xi: En stor sag bør forfølges for det almene vel. Lad os tage hinanden fastere i hånden og smede nye partnerskaber, karakteriseret af win-win-samarbejde, og bygge et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid.

Det er de modige, der skaber historie. Lad os være tillidsfulde, gribe til handling og gå fremad, hånd i hånd.

[Caption:]

»Bælt & Vej«

En uge før Beijing topmødet går verden i retning af Kinas Bælt & Vej-initiativ

Leder fra LaRouche PAC, 7. maj, 2017 – Det er et ironisk tidens tegn, at Argentinas ambassadør til Kina, Diego Guelar, i denne uge, på tærsklen til Bælt & Vej-topmødet i Beijing, udgav en artikel, der lovpriser Kina for at blive det 21. århundredes supermagt »uden at løsne et eneste skud«. Guelar rapporterede, at Kina var trådt ind i sin nye, globale rolle med »ansvar« og »lederskab«, og han roste Kinas spektakulære, økonomiske præstationer med nedbringelse af fattigdom, forhøjelse af den forventede levealder og global infrastrukturudvikling.

Ironien ligger i, at Mauricio Macris regering hidtil har været en Wall Street-darling, der har været en skinger modstander af samarbejde med Kina, BRIKS eller Bælt & Vej-initiativet (BVI). Og det var et tidens tegn, fordi næsten alle nationer på planeten nu vender sig mod Kina og BVI, med håbet om et Nyt Paradigme for menneskeheden.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, indfangede essensen i denne strategiske mulighed i bemærkninger i dag:

Ambassadør Guelars bemærkninger er et særdeles passende eksempel på den aktuelle, globale dynamik, sagde hun. »Dette er helt klart den vej, tingene går, og vi bør optrappe vores kampagne for, at USA absolut må gå med i denne indsats, fordi det er den eneste meningsfulde måde, på hvilken alle de geopolitiske konflikter i verden kan overvindes.«

Zepp-LaRouche understregede, at, selv om der er taget nogle positive skridt for at slukke luntten til diverse globale, sprængfarlige brændpunkter, såsom aftalen mellem den russiske præsident Vladimir Putin og Amerikas Donald Trump om at oprette fire »deeskaleringszoner« i Syrien, »så er vi absolut ikke ude af farezonen. Vi bør ikke have nogen illusioner, for tingene kan meget hurtigt gå galt«.

Øverst på listen over disse overhængende farer står den globale finanskriser. »Vi konfronteres stadig med en potentiel nedsmeltning af finanssystemet. Vi har stadig ikke vedtaget Glass-Steagall og Lyndon LaRouches Fire Love. Og vi ved stadig ikke, hvilken form for Glass-Steagall (bankopdeling), man diskuterer« i Trump-administrationen og andre steder i USA.

Ikke desto mindre »mener jeg, at vi generelt ser på meget optimistiske udsigter. Om en uge finder det historiske BVI-topmøde sted i Beijing, og jeg er absolut sikker på, at, som resultat, vil BVI-dynamikken blive endnu stærkere. Den går faktisk i retning af, at den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som er den politik, LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet har kæmpet for i årtier. Zepp-LaRouche understregede tempoet, i hvilket disse strategiske forandringer finder sted. »Dette sker alt sammen blot tre år efter, at politikken med den Nye Silkevej først blev udtalt af Kinas præsident Xi Jinping. Og hvis man tænker på den hastighed, med hvilken denne dynamik har slået rod på globalt plan, så er det ganske åndeløst.«

Zepp-LaRouche adresserede dernæst det centrale, strategiske spørgsmål om USA's forhold til dette fremvoksende, Nye

Paradigme. »Det ville være den absolut naturlige fortsættelse af disse seneste tre år, at inkludere USA i Bælt & Vej-initiativet; at inkludere Europa og at udvikle hvert eneste indlandsområde på planeten, og at løfte ethvert menneske på denne Jord ud af fattigdom. På denne måde kan vi virkelig begynde at definere menneskehedens fælles mål, udvikle et fællesskab, eller et samfund, for civilisationens fælles fremtid og begynde at takle de problemer, det virkelig er værd at takle: nemlig, at bygge bosættelser på Månen; at udvikle en bedre forståelse af universets love; og at finde løsninger på uhelbredelige sygdomme.

Vi har alle mulige fantastiske projekter, som vi skal udføre, hvor vi arbejder sammen som én menneskehed. Og hvorfor skulle dette ikke være muligt? Lad os gå frem på optimistisk vis for at virkeliggøre de gennembrud, som er absolut nødvendige.«

Zepp-LaRouche understregede, at det amerikanske folk *ikke* er så splittet, som massemedierne vil have alle til at tro. Men »de, der er uenige i disse medieskabte splittelser, bør træde frem i lyset og være med til at bringe USA ind i det Nye Paradigme omkring den politik, som Lyndon LaRouche i årtier har fremlagt«.

Titelbillede: Kort over hovedruterne for "Bælt & Vej" – det 21. Århundredes Maritime Silkevej og det Økonomiske Silkevejsbælte over land – det største infrastrukturprojekt i menneskehedens historie, der åbner op for udvikling af planetens indlandsområder, og som allerede nu er 12 gange større end Marshallplanen, der genopbyggede Tyskland – og Europa – efter Anden Verdenskrig.

Lad vore sejre fra fortiden gennemtrænge vores fælles succes i fremtiden

6. maj, 2017 – Følgende erklæring distribueres i hele verden af medlemmer af LaRouche PAC, der deltager i de af Rusland initierede marcher til ære for dem, der bekæmpede fascisme i Anden Verdenskrig – som i Rusland går under navnet »Den Store Patriotiske Krig«. Øverst på flyvebladet er et billede af løjtnant William Robertson fra den amerikanske hær og løjtnant Alexander Sylvashko fra den Røde Hær, som omfavner hinanden foran et skilt, der lyder, »Øst møder Vest«, og som symboliserer det historiske møde mellem den sovjetiske og amerikanske hær i nærheden af Torgau, ved floden Elben, Tyskland, den 25. april, 1945.

De sovjetiske tab under Anden Verdenskrig er ufattelige for de fleste amerikanere, med et svimlende tabstal på 30 millioner menneskeliv, for ikke at tale om ødelæggelsen af familier, industri, land, kultur og infrastruktur. Kun kineserne, der mistede henved 20 millioner mennesker under kampene med Japan, kan muligvis fatte, hvor stort et offer, det sovjetiske folk led, såsom under belejringen af Leningrad (Skt. Petersborg), før sejren var hjemme. En sådan styrke, en sådan udholdenhed og et sådant mod udgør et vidnesbyrd om den kraft, menneskeheden besidder imod en ondskabens kraft, der er helliget ikke alene ødelæggelsen af menneskeliv, men også af menneskehedens ubegrænsede fremtid.

Hvilken vej fremad følger vi?

Samarbejdet mellem de tre stormagter: USA, Sovjetunionen og Kina, var altafgørende for de allieredes sejr i Anden Verdenskrig og er fortsat hjørnesteinen i et nyt verdenssystem i dag.

Præsident Franklin Roosevelt, der anerkendte Sovjetunionens rolle under Josef Stalin, så vel som også indsatsen fra både de nationalistiske og kommunistiske kineseres side imod Japan, afviste personligt ethvert forsøg på at opretholde Det britiske Imperiums politik for kolonisation eller konflikt, og satte sig på en verden med samarbejde mellem de fremvoksende, uafhængige nationer i verden, som især inkluderede det sovjetiske Rusland, Kina og Indien.

Hans vision for efterkrigstiden var radikalt anderledes end den vision, som blev implementeret af Storbritanniens Winston Churchill og, efter Roosevelts død, præsident Harry Truman. I stedet blev der, i kølvandet på krigen i Stillehavet, skabt en kunstig opdeling af britiske imperieinteresser og Wall Street-interesser, der specifikt havde til formål at opsplitte disse tre store nationer til at blive koldkrigsfjender.

Tiden er nu inde til, at arven fra den Kolde Krig slutter. Som den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson sagde til medlemmer af det Amerikanske Udenrigsministeriums stab den 3. maj, 2017:

»Vi har frembragt resultater på en måde, der i mangt og meget var formet af, og var en rest fra, den Kolde Krigs æra. Og i mange henseender har vi endnu ikke selv foretaget overgangen til denne nye virkelighed; man kan, når vi har vore samtaler med NATO – endnu et eksempel – se, at der er mange institutioner i hele verden, som blev skabt under en anden tid.

Så, efterhånden, som vi arbejder os ind på denne mulighed for at se på, hvordan vi skal udføre vores arbejde, er en af tingene at tænke på verden, som den ser ud i dag, og lade tilbage – altså, vi gør tingene på denne måde, fordi vi har gjort det på denne måde i de sidste 30 eller 40 år, eller 50 år – for alt dét blev skabt under andre omstændigheder.

Man kan vel sige, at jeg indbyder jer alle til at gå til denne

indsats, som vi vil påtage os, uden begrænsninger af jeres tankegang – overhovedet.«